

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۰/۱۵

لیکونکی: ریاگل اریویزی

د اسلام مبین دین کی د علم مقام ا و ارزښت

او

په افغانستان کی

د اسلامي امارت تعليمي سياست

زموږ په هیواد کی تر اوسه پورې داسلام پاک دین کی دعلم مقام اورزښت په هکله د پام وړ علمي څیړني او بحثونه نه دي شوي. هلته ملاصاحب دمینی، هدایي او نورو نه سر نه راپورته کاوه، دکیمیا، ریاضي، فزیک اود داسي نورو علومو تکنالوژیکي لاسته راړنو ته یې دجادو په سترگه کتل، هلته بیا ځني هغه کسان چې ځانونه ورته دعصري علومو پو هان ښکاریدل په دي عقیده وو چې ددغه یا هغه ملا صاحب دغه یا هغه څرگندونه نه بلکي داسلام دین دعلم او ټولنیز پر مختگ مخالف دی. د دي موضوع څیړلو، له هغه را هسي چې طالبانو په افغانستان کی اسلامي امارت اعلان کړ، د نظري او عقیدوي ارزښت تر څنگ سیاسي عملي ارزښت هم تر لاسه کړ. ځکه چې طالبانو په خپل لومړني امارت کی جونو او ښځو ته د زده کړو او کار اجازه ور نه کړه او په دي نوي امارت کی یې هم تعليمي سياست روښان نه دی. لومړی یې د جونو پر مخ د شپږم ټولگي نه پورته دټولو ښوونځيو او هم د ټولو پوهنځيو دروازي وتړلې. بیا یې دکندوزاو څه موده وروسته یې د کوم بل ولایت دلیسو دروازي دجونو په مخ خلاصې کړې. داسي ښکاري چې دوی، خدای دي نه کړي، د جونود زده کړوپه برخه کی یو څه ناحه بهرن نی سياست چلوي او د دي سياست په وړاندې ځان ته دبهرنیو غبرگون مالوموي. زما په فکرله دي انتظارونونه دا ښه ده چې تر هر څه نه وړاندې ځانونه داسلام په مقدس دین کی دعلم او زده کړو په مقام او ارزښت پوه کړو او ورسره سم عمل وکړو. زه یې په خپل وار دخوشال خټک په لاندې شعر پیل کوم:

زده کول د علم فرض دي په میرو په ښځو قرض دي
صد رحمت په هغه باتدي چی طلب دعلم کاندې

پیغمبر دي فرمایلي ده تر پا کی خولی ایستلي
علم واره عبادت دی څو چی کیري سعادت دی

(د خوشال کلیات، ۹۹۸ مخ)

خوشال خټک د حضر محمد مصطفی (ص) له قوله وایي چې دعلم زده کړه په هر مسلمان (نارینه اوښځینه) فرض دی. دلته د علم په زده کړه کی جنسي فید اوشروط نشته. یاني په ښځه او نارینه یوشان دعلم زده کړه مطلق فرض ده. دا په دي مانا چې دعلم زده کول په حقیقت کی د فرض ادا کول دي او د فرض ادا کول د لوی پروردگار په دربارکی دعبادت کولو مانا لري. دعلم دزده کړي مخنیوی اوپا ورسره مخالفت په حقیقت کی دفرض داداکولوسره مخالفت او جهالت دی. د تاریخ په اوږد و کی جهالت دلته او هلته دعلم په وړاندې مقاومت او مخالفت کړی دی اوکوی یې، خو په پایله کی دعلم په وړاندې ماتیري او وار په وار ورکیري. ځکه چې جهل د گمراهی او تباهی لارده او علم د سرلوری او نیکمرغی لار ده. حضرت محمد مصطفی (ص) فرمایي چې: « بي عمله علم بي گټي او بي علمه عمل تباهي ده». [عبدالهادي مالخيل: خوري خبرې، دانش کتابخانه، پيښور، ۱۳۷۶ لمريز کال] بي عمله عمل ياني په جهل او نا پوهی کی ژوند کول د تباهی او بربادۍ کندوته د ځان اچولو په مانا دی. نوځکه رسول(ص) د تباهی او بربادۍ

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په خبر و لولئ

نه د خپل امت د ساتلو او په دين او د نيا كې دهغه دسوكالې او ابادۍ له پاره دعلم په زده كړه ټينگار كړى دى او هغه يې د ديني او دنياوي بښگنو، بنادى او نيكمرغى سرچينه گڼلى دى. په دې برخه كې خوشال خټك دخپل پيغمبر(ص) په پيروي ليكي:

**چې په علم څوك آباد وي غم يې نشته تل به ښاد وي
خداى په علم پيژانده شي په دانش ابلېس رانده شي**

**حق ناحق زده كړې په علم در ښكاره شي عدل، ظلم
په دنيا چې تور اوسپين دى واړه علم وته مابين دى**

**علم دين دى هم د نيا دى د باد شاه هم دگدا دى
چې فقير وي علم زده كا خداى يې لويه مرتبه كا**

(د خوشال خان كليات. ۷۷۶-۷۷۹ مخونه)

حقيقت دادى چې داسلام مابين دين دظلم اوظلمت يانې دزور واكۍ او نا پوهۍ سره دجهاد له پاره ظهور كړى دى او جهالت يې د زورواكي بنسټ بللى دى. په هره اندازه چې ظلمت، ناپوهي اوجهالت ماتيري، ورسره سم زورواكي، استبداد ادبي عدالتي هم وركيري، به بشري ټولنه كې د ورورۍ، برابرۍ، پرمختگ اوسوكالې له پاره لار خلاصيري. علم مو نه يوازې په ټولنيز چاپيريال كې دښو او بدو، روا او ناروا، حلال او حرام ترمنځ توپير يانې د ديني او اخلاقي مسايلو سره اشنا كوي بلكې د طبيعت اسرار اويا په طبيعت كې جاري قوانين اوله دې قوانينو څخه د بشر په گټه د كار اخيستلو لارې چارې هم رابښي. نوځكه داسلام په مابين دين كې دعلم په زده كړه د بل هر دين اويافلسفي مكتب پرتله زيات ټينگار شوى دى. داسلام پيغمبر(ص) فرمايي چې: «دعلم زده كړه په هر مسلمان، نر او ښځه، باندي فرض ده». [پورتنى اثر] دانسان د ژوند ټاټوبى يانې د دې د نيا ټولنيز او طبعي اړخونه ډيره متنوع او پېچلي دي. د دې تنوع او پېچلتيا پيژندنه او د بشر په گټه د هغوى څخه كار اخيستنه ساده كار نه دى، خو له بلې خوا لوى پروردگار انسان ته عقل ور كړى دى چې دودې، پرمختگ او په دې توگه په پېچلو مسايلو باندي د پوهېدو وس لري او د عقل دودې او پرمختگ لاربيا په خپل وار دعلم زده كړه ده. علم دانسان عقل پياوړى كوي او په پېچلو مسايلو باندي د پوهېدو لو او دهغوى د حل كولو وس ور كوي. نو ځكه داسلام مابين دين په دې مكلف كړي ياستو چې په خپل ټول ژوند كې به دعلم له زده كړې څخه لاس نه اخلو. حضرت محمد مصطفى (ص) فرمايلي دي چې: «له مهد (زانگو) نه تر لحد (قبر) پورې دعلم زده كړه وكړى». [پورتنى اثر] يانې دعلم زده كړه دمسلمان په ژوند كې زمانې قيد او شرط نه لري، په دې مانا چې دانسان د عمر په كوم ټاكلې پړاو پورې نه دى تړل شوى بلكې په هر مسلمان باندي د د ه په ټول عمر كې له زانگو تر گور پورې فرض دى. په همدې توگه.

دعلم زده كړه په اسلام كې د مكاني قيد نه هم ازاده ده. حضرت نبي (ص) فرمايي چې: «علم زده كړى كه په چين كې وي هم». [پورتنى اثر] دا مبارك حديثونه رابښي چې علم په اسلام كې دهر ډول قيد او شرط نه ازاد فرض او يو مطلق ضرورت دى. داسلام په پاڪ دين كې جنس دعلم دزده كړې مخه نشي نيولى ځكه په دواړو جنسونو يانې نر او ښځه فرض دي. دعلم زده كړه دزمان له قيده هم ازاده ده يانې دانسان د عمر په كوم ټاكلې پړاو پورې نه دى تړل شوى بلكې په هر مسلمان باندي د د ه په ټول عمر كې له زانگو تر گور پورې فرض دى. په همدې توگه دعلم زده كړه په كوم ځانگړى ځاى پورې هم نه ده تړل شوى. هر مسلمان مكلف دى چې دپوهې تر لاسه كولو له پاره دامكان او ضرورت په صورت كې دخپل كور، كلي او حتى دخپل هيواد نه ووځي او دنړۍ نورو هيوادونوته سفرونه وكړي. په دې او نوروپاكو حد يثونو كې علم په ديني او دنياوي علومو هم نه دى وېشل شوى بلكې د علم ټكى په عام مفهوم كارول شوى دى. دحضرت محمد مصطفى (ص) دژوند په وخت كې نه داسلام مابين دين چين ته رسېلى و او نه خلاصه، منيه او هدايه ليكل شوي وو، خوچينايي پوهانو او دصنعت ماهرانود پخوا نيوزمانوراهسي په نړۍ كې شهرت درلود. لنډه دا چې علم، ديني او عقلي علم، داسلام د پيغمبر حضرت محمد (ص) په قول په هر مسلمان – نر اوښځه – هروخت او په هر ځاى كې فرض او د دين او د نيا تر ټولو ښه توبښه ده. حضرت ابوبكر (ص) فرمايلي دي: «هغوى چې داخرت له پاره دنيا پرېردي منلي نه دي، بلكې منلي خلك هغه دي چې د دنيا او اخرت د واړو حق پر ځاى كوي». [پورتنى اثر]

په دې دنيا كې دعلم ارزښت په خپلو سترگو ليدلى شو. هغه هيوادونه چې ولس يې په معاصرو علومو كسبونو او اوسلوكونو سنبال دي، بسيا، سوکاله او بل ته له احتياجه ازاد هم دي او هغه هيوادونه چې ولسونه يې د دې علومو د زده كړې نه بې برخي دي، د بسيا او سوکاله ژوند نه هم محروم دي. دا دعلم د نياوي گټې دي، خو مومين مسلمان چې تر ټولو د مخه داخرت په فكر كې وي بايد پوه شي چې دعلم زده كړه داخرت له پاره كومې گټې لري. په دې برخه كې داسلام پيغمبر حضرت محمد مصطفى (ص) خپل امت ته دا لار ښوونه كوي چې: «چاچې دعلم لار

خپله کره هغه دجنت لار ونیوله» او په بل مبارک حدیث کې راغلي دي چې «چا چې د علم د زده کړې په لار کې ژوند له لاسه ور کړ هغه شهید دي». خوشال خټک چې دنورو ترڅنګ د دیني علم یو وتلی عالم تیرشوی دی، داسلام په مبین دین کې د علم په ارزښت او مقام تر بل هر چا ښه پوه شوي او هغه یې داسې ستایلي دي:

پوهه واره عنایت دی غوره لار د عبادت دی غوره پوهه ده وماته له طاعات له عبادا ته

(د خوشال خان کلیات. ۷۷۶-۷۷۹ مخونه)

اوس نو په دې یو څه پوه شوو چې د علم زده کړه داسلام مبین دین له مخې په هر مسلمان فرض او د دین او دنیا له پاره مطلق ضرورت دی. په دې پوهیږم چې د فرض نه انکار کفر دی او د علم له زده کړې نه ډډه کول لویه گناه ده او نن سبا خو باید تر ټولو د مخه دا په ډاګه کړو چې د زرګونو مسلمان ماشوما او ځوانانو په مخ د زده کړو یانې د عبادت کولو دروازي تړل په ډاګه داسلام د مقدس دین د بنسټیزو اصولو او د زرګونو مسلمانانو د هیلو او ارزو گانو سره مخا مخ ټکر او له گناهونو ډک عمل دی.

دا انسانان، چې په مخ یې اسلامي امارت د دوی د شته ښوونځیو او پوهنځیو دروازي تړلي وې اویانې تر اوسه پورې تړلي دي په ژوند کې هیلې او امیدونه لري او غواړي چې د زده کړو له لارې دې هیلو او ارمانونو ته ځان ورسوي او له دوی سره په زرګونو میندي او پلرونه، خویندې او وروڼه په دې هیلو او ارمانونو کې شریک دي. دوی هیچا ته زیان نه رسوي بلکې فرض ادا کوي او په دین او دنیا کې خپل مشروع هدف ته د ځان رسولو هیلې ځلي کوي. داسلامي امارت محترم مشران تل ټینګار کوي چې مور جوړو او ښځو ته داسلام په چوکاټ کې د زده کړو او کار اجازه ور کوو، خو مور د امارت درنو مشرانو پام دې واقعیت ته اړوو چې لوی پروردگار (ج) په مسلمانو جوړو او ښځو د علم زده کړه فرض کړې ده او پاس مو هڅه وکړه، تر څو ښکاره کړو چې، دا فرض د هر ډول قید او شرط نه ازاد دی. نو ځکه، ای د اسلامي امارت محترم مشرانو، جوړه او ښځې داسلام مبین دین په چوکاټ کې دې فرض د په ځای کولو له پاره د ستاسې او یا د بل چا اجازې ته هیڅ ضرورت نه لري. په همدې توګه هیڅ مسلمان ته نه ښایي چې د علم د زده کړې بهیر دخپلو غوښتنو تابع کړي. د علم زده کړه په په ښځه او نارینه فرض ده او د مسلمان آمر دیني او دنیا وي وجیبه داده چې د زده کړو امکانات پراخ کړي او دهیوا د په گوټ گوټ کې ځوان نسل زده کړو ته وهڅوي، ځکه چې علم هم دین دی او هم دنیا ده، په دین کې سرلوري دی او په دنیا کې ابا دي او سو کالي دي. له دې امله دا لیکنه د خوشال خټک په لاندني شعر پای ته رسوم:

که د نفس په نغوته د رومي تابه زر کاندې رسوا
چه ارواح پرې خوښي مومي هغه چار گنه اعلا

مټ په علم کره چې علم هم اژدا ده هم عصا
یا په علم کې لذت دی یا په عشق کې دمولا

(انتخابات خوشال. ۱۰ مخ)